

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9Csp/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121280169
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:6121280169.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Agnesou Hvastovou, v spore žalobcu: XXX.F., E..L., H. W. X, XXX XX F., K.: XX XXX XXX, zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovaným v 1) rade: M. L., W.. XX.XX.XXXX, M. F. C. XX, XXX XX C. a v 2) rade: J. L., W.. XX.XX.XXXX, M. F. C. XX, XXX XX C., zastúpení: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 23.832,31 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1) a 2) rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 11.857,63 eur s 5 % úrokmi z omeškania od 27.04.2021 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie o zaplatenie sumy 1.097,10 eur zastavuje.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 8 % zo strany žalovaných v 1) a 2) rade s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy vo výške 23.832,31 eur, úroku vo výške 508,87 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 23.832,31 eur od 12.02.2021 do zaplatenia, úroku z omeškania 2.253,22 eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 9,- eur, ako aj náhrady trov konania od žalovaných v 1) a 2) rade.

2. Žalobu odôvodnil nasledovne:

Dňa 20.08.2014 uzatvoril žalobca so žalovanou stranou zmluvu o úvere č. 8062090785 (ďalej len „Úverová zmluva“). Na základe Úverovej zmluvy žalobca poskytol v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov žalovanej strane bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 30.000,- eur. Žalovaná strana načerpala úver dňa 20.08.2014.

Podľa Úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná strana poskytnutý úver riadne nesplácala, napriek tomu, že žalobca upozornil žalovanú stranu na jej omeškание so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná strana úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 16.5.2019 a požiadal žalovanú stranu o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Žalovaná strana do zosplatenia uhradila na úver sumu 13.205,42 eur, z čoho pripadlo na: istinu 2.327,84 eur, úroky 10.369,58 eur, poplatky a poistné 508,- eur.

Prehľad splátok vyplýva z aktuálneho stavu úveru z bankového informačného systému vedeného v súlade so zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov.

Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná strana svoj záväzok čiastočne plnila nasledovne:

Dátum	Suma	Dátum	Suma
11.06.2019	182,85 eur	07.05.2020	182,85 eur
11.07.2019	182,85 eur	11.06.2020	182,85 eur
08.08.2019	182,85 eur	09.07.2020	182,85 eur
11.09.2019	182,85 eur	11.08.2020	182,85 eur
11.10.2019	182,85 eur	11.09.2020	182,85 eur
08.11.2019	182,85 eur	08.10.2020	182,85 eur
11.12.2019	182,85 eur	11.11.2020	182,85 eur
09.01.2020	182,85 eur	11.12.2020	182,85 eur
11.02.2020	182,85 eur	08.01.2021	182,85 eur
11.03.2020	182,85 eur	11.02.2021	182,85 eur
08.04.2020	182,85 eur		

Uvedené plnenia sa započítali prednostne na nesplatenú istinu úveru. Istina pohľadávky tak predstavuje 23.832,31 eur (30.000,- eur - 2.327,84 eur - 3.839,85 eur).

Žalobca si uplatňuje nárok na zvyšnú časť neuhradených úrokov podľa úverovej zmluvy v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (čl. 2 ods. 2 CSP; bližšie časť III.).

Celkové úroky, ktoré mala na úver žalovaná strana zaplatiť predstavovali v zmysle amortizačnej tabuľky sumu 10.878,45 eur [celkové náklady 43.998,45 eur - istina 30.000,- eur - poisťné 3.120,- eur (120 mesiacov x 26,- eur)]. Vzhľadom na doteraz zaplatené úroky predstavujú nezaplatené úroky sumu spolu vo výške 508,87 eur (10.878,45 eur - 10.369,58 eur).

Žalobca si zároveň uplatňuje neuhradené poplatky vo výške 9,- eur, ktoré predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru (zasielané upomienky a zosplatiť výzvy žalovanej strane). Tento nárok si žalobca uplatňuje ako „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“ v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre poplatky.

Vzhľadom na čiastočné plnenia žalovanej strany po zosplatení úveru predložil výpočet úrokov z omeškania do momentu realizovania poslednej splátky:

úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 27 672,16 eur od 17.5.2019 do 11.6.2019 - 98,56 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 27 489,31 eur od 12.6.2019 do 11.7.2019 - 112,97 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 27 306,46 eur od 12.7.2019 do 8.8.2019 - 104,74 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 27 123,61 eur od 9.8.2019 do 11.9.2019 - 126,33 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 26 940,76 eur od 12.9.2019 do 11.10.2019 - 110,72 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 26 757,91 eur od 12.10.2019 do 8.11.2019 - 102,63 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 26 575,06 eur od 9.11.2019 do 11.12.2019 - 120,13 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 26 392,21 eur od 12.12.2019 do 9.1.2020 - 104,85 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 26 209,36 eur od 10.1.2020 do 11.2.2020 - 118,48 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 26 026,51 eur od 12.2.2020 do 11.3.2020 - 103,39 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 25 843,66 eur od 12.3.2020 do 8.4.2020 - 99,13 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 25 660,81 eur od 9.4.2020 do 7.5.2020 - 101,94 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 25 477,96 eur od 8.5.2020 do 11.6.2020 - 122,15 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 25 295,11 eur od 12.6.2020 do 9.7.2020 - 97,02 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 25 112,26 eur od 10.7.2020 do 11.8.2020 - 113,52 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 24 929,41 eur od 12.8.2020 do 11.9.2020 - 105,86 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 24 746,56 eur od 12.9.2020 do 8.10.2020 - 91,53 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 24 563,71 eur od 9.10.2020 do 11.11.2020 - 114,41 eur
úroky z omeškania: 5% p.a. zo sumy 24 380,86 eur od 12.11.2020 do 11.12.2020 - 100,20 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 24 198,01 eur od 12.12.2020 do 8.1.2021 - 92,81 eur
úroky z omeškania: 5 % p.a. zo sumy 24 015,16 eur od 9.1.2021 do 11.2.2021 - 111,85 eur
Spolu kapitalizované úroky z omeškania: 2.253,22 eur.

Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p. a., a to iba zo sumy nesplatenj istiny úveru. Žalobca teda nepožaduje zaplataenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru.

Predžalobná výzva bola zasielaná žalovanej strane na korešpondenčnú adresu.

Na základe vyššie uvedených skutočností žaloba navrhoval, aby súd zaviazal žalovaných v 1) a 2) rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne nasledovné dlžné sumy:

- istinu 23.832,31 eur
- úrok 508,87 eur
- úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 23.832,31 eur od 12.02.2021 do zaplataenia

- úrok z omeškania 2.253,22 eur a
- náklady spojené s uplatnením pohľadávky 9,- eur.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní pod sp. zn.: 6Up/373/2021 dňa 07.04.2021 platobný rozkaz, proti ktorému podali v zákonnej lehote žalovaní v 1) a 2) rade odpor. Následne vec bola postúpená Okresnému súdu Rožňava na ďalšie konanie.

4. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaní namietali, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a poukázal aj na možné sankcie vyplývajúce z ustanovenia § 11 ods. 2 citovaného zákona v prípade, že by žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovenia § 7 a nasl. citovaného zákona.

Žalovaní ďalej uviedli, že zmluva o úvere lepšia splátka zo dňa 21.08.2014 je podľa ich názoru absolútne neplatný právny úkon, pretože žalovaní v žiadosti zo dňa 13.08.2014 podpísanej na pobočke žalobcu žiadali o úver vo výške 30 000 Eur, s dobou splácania 10 rokov so splatnosťou mesačnej splátky k 15. dňu v mesiaci s poistením, žalobca schválil žiadosť na dňa 21.08.2014 na centrále v Bratislave, pričom však schválil úver s náležitosťami, ktoré žiadosť o poskytnutie úveru neobsahovala a to údaj o RPMN, úrokovej sadzbe, výške mesačnej splátky, poplatok za správu a vedenie úverového účtu, celková výška nákladov, dátum 1. splátky a dátum konečnej splatnosti a ďalšie náležitosti uvedené jednostranne žalobcom v čl. 3 bod 3.1 zmluvy o úvere, ktoré však žiadosť podpísaná žalovanými zo dňa 13.08.2014 neobsahovala.

V zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka: „Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.“ Schválenie žiadosti žalobcu zo dňa 21.08.2014 treba považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere, na ktorý však žalovaní nepristúpili, samotné čerpanie úveru nemôže znamenať konkludentné prijatie návrhu zo dňa 13.08.2014.

Zmluva o úvere predstavuje dvojstranný právny úkon, ktorý môže vzniknúť len na základe konsenzu zmluvných strán, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/73/2017 zo dňa 12.12.2017, v zmysle ktorého: „Zmluva nemôže vzniknúť inak, než na základe konsenzu zmluvných strán. Predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý. Včasný vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodíť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadov, keď ju určuje zákon alebo dohoda účastníkov. Platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.“

Proces uzatvárania zmlúv je možné rozdeliť na fázu návrhu (oferta) a fázu jeho akceptácie, ale musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy.

Keďže medzi zmluvnými stranami nedošlo k vzájomnému konsenzu ohľadom náležitostí zmluvy o úvere, zmluva o úvere je absolútne neplatný právny úkon. Pri neplatnej zmluve sú zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je pohľadávka žalobcu premlčaná v celom rozsahu, pretože subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 21.08.2016 a objektívna trojročná premlčacia doba uplynula dňa 21.08.2017.

V zmysle § 53c Občianskeho zákonníka: „Ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných 3/3 zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.“

Predmet zmluvy o úvere lepšia splátka, ktorý je tiež uvedený v článku 3 bod 3.2 až 3.11 je napísaný miniatúrnym a evidentne menším písmom ako iné ustanovenia tejto zmluvy a teda, zmluva je neplatná aj z uvedeného dôvodu, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.09.2018 sp. zn. 19Co/181/2017, podľa ktorého: „Vo vzťahu k veľkosti písma odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu, sp. zn. 1 Cdo 320/2013 zo dňa 01.02.2016, ktorý uviedol: „Neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka môže byť nielen obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy.“ V uvedenom rozsudku poukázal Najvyšší súd Slovenskej republiky na veľkosť písma úverovej zmluvy úverových zmluvných podmienok, ktoré bolo tak minimálne, že nebolo reálne naplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť sa s dotknutým textom, nie to mu ešte porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúceho na neho ako spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené sa preto odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že uvedené je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť uzatvorenej zmluvy.“

Žalovaní poukázali na rozhodnutia Okresného súdu Žilina v principiálne rovnakých veciach (napr. rozsudok sp. zn. 6C/178/2011-60 zo dňa 07.10.2011, rozsudok sp. zn. 13C/41/2011-34 zo dňa 26.05.2011), pričom na odvolanie žalobcu proti týmto rozhodnutiam Okresného súdu Žilina a jeho argumentácii, že Okresný súd Žilina nesprávne a šikanózne aplikoval na daný prípad ustanovenie § 53 c Občianskeho zákonníka, tieto rozhodnutia boli potvrdené Krajským súdom v Žiline ako odvolacím súdom (rozsudok sp. zn. 9Co/29/2012 zo dňa 19.04.2012 a sp. zn. 5Co/294/2011-60 zo dňa 30.01.2012. Krajský súd Žilina v odôvodnení svojho rozhodnutia sa stotožnil v celom rozsahu s právnou argumentáciou a odôvodnením napadnutých rozhodnutí súdov prvej inštancie. Krajský súd Žilina na doplnenie dôvodov svojho rozhodnutia pod sp. zn. 9Co/29/2012 zdôraznil, že po účinnosti novely Občianskeho zákonníka vykonanej zákonom č. 129/2010 Z. z. bolo na žalobcovi, aby zabezpečil vyhotovenie zmluvy tak, aby zodpovedala platnej právnej úprave.

Na základe uvedených skutočností žalovaní navrhovali, aby súd zrušil platobný rozkaz a aby v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní odoslal žalobcovi odpor bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Žalovaní si v prípade úspechu v spore uplatnili právo na náhradu trov konania.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu uviedol, že ak strana neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné. Nesporné skutočnosti nie sú predmetom dokazovania a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Vecné odôvodnenie odporu preto musí mať kvalitu účinného popretia, na základe ktorého sa bude uplatnený nárok žalobcu javiť prinajmenšom ako sporný. S prihliadnutím na odpor žalovaných je zrejmé, že neobsahuje skutočnosti alebo právne posúdenie, ktoré by spochybnili žalobcom tvrdený nárok (ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár. C.H.BECK, Praha 2016, s. 991).

Nesubstancovaný prednes nedovoľuje posúdiť, či je právne významný a ani nemôže byť dokazovaním zistené, či zodpovedá pravde (MACUR, J.: Břemeno substancování v civilním soudním řízení. In: Bulletin advokácie č. 6-7/1999, s. 7). Z procesného hľadiska je preto žalobcovi odňatá možnosť zaujať k jednotlivým námietkam žalovaných kvalifikované stanovisko.

Žalovaní v podanom odpore neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možno hodnotiť ako relevantné. Procesná obrana žalovaných spočíva iba vo všeobecných tvrdeniach o postavení spotrebiteľa.

Argumentácia žalovaných je tak scestná a absurdná, pričom legitímne nasvedčuje záveru, že ide o šablónovito a tendenčne využívanú argumentáciu v prípadoch, keď je jednou zo strán sporu spotrebiteľ. Podaný odpor preto žalobca považoval v celom rozsahu za nedôvodný. Žalovaní účelovo popierali skutkové tvrdenia žalobcu, pričom vlastné tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázali. Napriek neúčinnnej procesnej obrane žalovaných (§ 151 ods. 2 CSP) uviedol žalobca stanovisko k jednotlivým námietkam: A) K vznesenej námietke premlčania a údajnému bezdôvodnému obohateniu na základe neplatnej úverovej zmluvy: námietka premlčania vznesená zo strany žalovaných je právne bezvýznamná, keďže predmetná úverová zmluva nie je neplatným právnym úkonom a žalobca sa v tomto konaní nedomáha vydania bezdôvodného obohatenia. Odhliadnuc od uvedeného žalobca uvádza, že mohol nárok na zaplatenie úverovej pohľadávky uplatniť na príslušnom súde najskôr dňa 17.5.2009 (actio nata), t. j. nasledujúci deň po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Návrh na začatie konania bol na Okresný

súd Banská Bystrica podaný dňa 19.03.2021, t. j. v trojročnej premlčacej lehote podľa Občianskeho zákonníka. K uplatneniu nároku žalobcu teda došlo včas.

Rovnako poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 5/2014, v ktorom zdôraznil, že jedným zo základných princípov výkladu zmlúv je prioritá výkladu, ktorý vedie k platnosti zmluvy, pred takým výkladom, ktorý vedie k neplatnosti, ak do úvahy prichádzajú obidva výklady. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. Taká prax, keď všeobecné súdy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom nezakladajúcim jej neplatnosť, preto nie je ústavne konformná a je v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcimi z čl. 1 Ústavy.

„Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu“ (Ústavný súd SR sp. zn. I. ÚS 640/2014).

B) K skúmanej bonite úverového dlžníka pred uzatvorením úverovej zmluvy: deklarováný pomer a príjem žiadateľa banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala príjem vo výške 700,- eur.

Deklarovaný pomer a príjem spolužadateľky banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala príjem vo výške 620,- eur.

V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch klientov (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií.

Podľa dát z EOS KSI nemali žiadateľ ani spolužadateľka v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy.

Žiadateľ si uvádzal rodinný stav ženatý a 2 vyživované deti, spolužadateľka rodinný stav vydatá.

Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 30.000,- eur na 10 rokov s mesačnou splátkou 363,- eur + poistenie 26,- eur.

Za účelom vylúčenia akýchkoľvek pochybností súdu zastávame názor, že žalobca sa voči žalovaným správal pri skúmaní ich bonity štandardne (rovnako ako voči iným klientom v danom čase), keď banka preverovala príjem a finančnú situáciu žalovaných prostredníctvom úverového registra (SRBI), Sociálnej poisťovni a tiež prostredníctvom všeobecne známej spoločnosti EOS KSI, ktorá zabezpečuje vymáhanie pohľadávok aj pre iné banky a je najväčším „skupovateľom“ spotrebiteľských úverov v SR.

Zistený príjem žalovaných bol podľa interného bankového systému dostačujúci na poskytnutie úveru vzhľadom na výšku splátky úveru, vrátane dostatočnej rezervy peňažných prostriedkov aj na ďalšie životné náklady. Žalobca sa preto domnieva, že konal s odbornou starostlivosťou v súlade s § 7 ods. 1 ZoSÚ a nedošlo k hrubému porušeniu povinnosti z jeho strany, keď okrem vyžiadanej informácii z jednotlivých registrov a databáz (SRBI, SP, EOSKSI) vyhodnocoval bonitu žalovanej komplexne, a to s poukazom aj na právne závery rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 18.12.2014 vo veci CA Consumer Finance proti Ingrid

Bakkaus a spol., C-449/13, z ktorého (okrem iného) vyplýva:

anglický preklad II. výroku: „Article 8(1) of Directive 2008/48 must be interpreted to the effect that, first, it does not preclude the consumer's creditworthiness assessment from being carried out solely on the basis of information supplied by the consumer, provided that that information is sufficient and that mere declarations by the consumer are also accompanied by supporting evidence and, secondly, that it does not require the creditor to carry out systematic checks of the veracity of the information supplied by the consumer.“

slovenský preklad II. výroku: „Článok 8 ods. 1 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že jednak nebráni, aby bolo ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa uskutočnené len na základe ním predložených informácií za predpokladu, že sú tieto informácie dostatočné a že k obvyčajným vyhláseniam spotrebiteľa sú pripojené dôkazy, a jednak neukladá veriteľovi povinnosť systematicky overovať pravosť informácií poskytnutých spotrebiteľom.“

český preklad II. výroku: „Článek 8 odst. 1 směrnice 2008/48 musí být vykládán zaprvé v tom smyslu, že nebrání tomu, aby bylo posouzení úvěruschopnosti spotřebitele provedeno jen na základě informací uvedených spotřebitelem, za podmínky, že tyto informace budou dostatečné a že jeho pouhá prohlášení budou podepřena doklady, a zadruhé, že neukládá poskytovateli úvěru povinnost provádět systematicky kontrolu informací poskytnutých spotřebitelem.“

V prípade žalobcu pritom ide o právnickú osobu, ktorá je štandardnou úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má povolenie na vykonávanie bankových činností v rozsahu a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení

neskorších predpisov (ďalej len „ZoB“) a osobitnými predpismi (bankové povolenie). Činnosť žalobcu podlieha podľa § 6 a nasl. ZoB sprísnenému dohľadu, vykonávanému Národnou bankou Slovenska. Iný ako štandardný postup pri poskytovaní úveru zo strany žalobcu preto neprichádza do úvahy.

Poukázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax odvolacích súdov SR:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej v Bystrici zo dňa 19.09.2018 sp. zn. 41Co/14/2018, v zmysle ktorého podľa odvolacieho súdu nebolo preukázané, že žalovaný veriteľ (nebanková spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o.) nekonal s odbornou starostlivosťou,

pričom žalovaný veriteľ do konania ani len nepredložil výsledky zo šetrenia z príslušných registrov, na rozdiel od žalobcu (banky) v tomto spore: „Odvolací súd však považuje za dôležité poukázať aj na ustanovenie § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva povinnosť spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalovaný síce nepreukázal, že skutočne postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (napr. predložením výsledkov zo šetrenia z príslušných registrov), avšak nie je možné, podľa názoru odvolacieho súdu, automaticky vyvodiť, že s odbornou starostlivosťou nekonal, a to len na základe tvrdení žalobcu, ktorému pritom zo zákona vyplývajú taktiež určité povinnosti. V zákone je zároveň uvedené, že veriteľ posudzuje schopnosť spotrebiteľa splácať úver „najmä“ s ohľadom na získané údaje z registrov. V ustanovení § 7 ods. 1 nie je uvedené „výlučne“ na základe takýchto údajov, prípadne.“ (ods. 33).

Rozsudok Krajského súdu v Banskej v Bystrici zo dňa 15.8.2019 sp. zn. 41Co/10/2019: „Odvolací súd sa nemohol stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, zhodne so žalovaným, že žalobca pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver nepostupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Takéto konanie považoval súd prvej inštancie zároveň za hrubé porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a vyslovil, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Uvedený názor súd vyslovil bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia. (...) Odvolací súd zastáva názor, že žalobca v priebehu konania preukázal, že schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver posúdil na základe lustrácie v registri SRBI, ktorú vykonal dňa 26.10.2016, čo vyplýva zo žalobcom predloženého listinného dôkazu, ktorý sa nachádza na č.l. 148 - 156 spisu. (...) Odvolací súd zastáva názor, že podmienku získania relevantných informácií žalobca splnil a svoje tvrdenie doložil aj listinnými dôkazmi. Odvolací súd poukazuje aj na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého je hrubým porušením povinnosti veriteľa jeho nečinnosť spočívajúca v nezisťovaní údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra. Zákonodarca v danom ustanovení použil vylučovaciu spojku „alebo“, a teda tieto dve podmienky nemusia byť splnené kumulatívne. Z predloženej žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru a z lustrácie v SRBI podľa názoru odvolacieho súdu nevyplyva, že by žalobca hrubo porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalovaného, práve naopak, dostatočne hodnoverne preukázal, aké úkony uskutočnil pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným. Tu sa žiada zdôrazniť, že aj samotnému spotrebiteľovi vyplývajú z ustanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. povinnosti, a to poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver. V zmysle bodu 2.1.1 obchodných podmienok pre úvery občanom, zodpovedá klient za správnosť, pravdivosť a úplnosť predložených informácií a dokladov, pričom podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyslovil súhlas aj s týmito obchodnými podmienkami, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie konštatuje, že žalobca dostatočne preukázal, že pri posudzovaní žiadosti žalovaného o spotrebný úver mal k dispozícii údaje tak o jeho príjmoch a výdavkoch (čo vyplýva z výpisov z bankového účtu, ktorý vedie žalobca) ako aj o rodinnom stave (táto skutočnosť vyplýva z predloženej žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru) a zároveň vykonal aj lustráciu v SRBI, a teda nebola naplnená hypotéza právnej normy, ktorá by zakladala hrubé porušenie povinnosti veriteľa overiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver alebo nekonanie veriteľa s odbornou starostlivosťou.“ (ods. 37 až 40).

Za daných okolností žalobca riadne posúdil bonitu žalovaných a ich reálnu schopnosť uhradiť svoje záväzky, pričom po celý čas postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovení § 7 a 16 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal za to, že nárok žalobcu je oprávnený, trval na ňom v plnom rozsahu a zároveň žiadal, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných na náhradu trov konania.

6. Podaním doručeným súdu dňa 04.10.2021 vzal žalobu čiastočne späť ohľadom sumy 1.097,10 eur, nakoľko žalovaní po podaní žaloby realizovali nasledujúce čiastočné plnenia:

11.03.2021 - 182,85 eur 09.07.2021 - 182,85 eur

10.05.2021 - 182,85 eur 10.08.2021 - 182,85 eur

10.06.2021 - 182,85 eur 10.09.2021 - 182,85 eur

7. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 06.10.2021, na ktoré sa právny zástupca žalovaných ospravedlnil.

8. Právny zástupca žalobcu na tomto pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe s prihladením na čiastočné späťvzatie žaloby. Zmluvu považoval za platnú a nestotožnil sa s tvrdeniami právneho zástupcu žalovaných a ním uvedených dôvodov prípadnej neplatnosti zmluvy. Nemal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

9. Súd sa oboznámil s obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu: zmluvou o úvere - lepšia splátka zo dňa 21.08.2014, výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 19.04.2019 adresovanou žalovanému v 1) rade, aktuálnym stavom úveru ku dňu 28.02.2021, výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 19.04.2019 adresovanou žalovanej v 2) rade, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16.05.2019 adresovanej žalovanej v 2) rade, podaciami hárkami, fotokópiou doručeníek o doručovaní zásielok pre žalovaných v 1) a 2) rade, predžalobnou výzvou na plnenie, podacím hárkom č. EPH230258981, obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery právneho predchodcu žalobcu, všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu, sadzovníkom poplatkov pre fyzické osoby a listinami predloženými žalobcom o skúmaní bonity žalovaných.

10. Zo Zmluvy o úvere - lepšia splátka vyplýva, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzatváraná na predtlačenom formulári. Bod 1 a 2 predtlačeneho formuláru vypíňal žiadateľ - spotrebiteľ, pričom bod 2 je označený ako žiadosť o poskytnutie úveru lepšia splátka. Táto časť formulárovej zmluvy obsahuje iba údaj o žiadanej výške úveru, doby splácania úveru, čerpanie úveru na účet v banke a deň splácania úveru v mesiaci. spotrebiteľ v tejto časti formulárovej zmluvy uviedol, že žiada o poskytnutie úveru 30.000,- eur, dobu splácania úveru 10 rokov, čerpanie úveru na účet v banke na osobný účet a deň splácania úveru uviedol 15-ty deň v mesiaci.

Z bodu 3 formulárovej zmluvy vyplýva, že bod 3 je označený ako zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia a bod 3.1. vyplnila banka, pričom okrem výšky úveru sumy 30.000,- eur, doby splácania úveru 120 mesiacov (10 rokov) a 15.-eho dňa v mesiaci - splatnosti mesačnej splátky, ktoré údaje sú zhodné s údajmi uvedenými v žiadosti o úver, uviedol aj ďalšie obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to výšku mesačnej splátky, výšku úrokovej sadzby, RPMN, priemernú RPMN, celkovú čiastku, ktorú spotrebiteľ musí vrátiť, dátum konečnej splatnosti úveru. Bankou doplnené údaje nie sú uvedené v bode 2 formulárovej zmluvy, teda v žiadosti o poskytnutie úveru. Žiadosť o poskytnutie úveru - návrh zmluvy o úvere podpísali žalovaní dňa 13.08.2014 a zmluvu o úvere podpísala T. F., E..L.. dňa 21.08.2014.

11. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.02.2021 vyplýva, že výška čerpania úveru bola 30.000,- eur a celková uhradená suma žalovanými bola vo výške 2.327,84 eur.

12. Z Upozornenia - Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 19.04.2019 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného v 1) rade na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

13. Z Upozornenia - Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 19.04.2019 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú v 2) rade na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

14. V zmysle ust. § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

15. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. V zmysle § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 21.08.2014:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

17. Na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa s vyjadreniami strán sporu a obsahom listinných dôkazov, tvoriacich obsah spisu, súd dospel k záveru, že zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a preto pri posúdení právnych vzťahov vyplývajúcich z tejto zmluvy je potrebné vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Z obsahu zmluvy - lepšia splátka vyplýva, že žalovaní najprv dňa 13.08.2014 podpísali a vyplnili body 1 a 2 formulárovej zmluvy, pričom bod 2 je uvedený ako žiadosť o poskytnutie úveru - lepšia splátka. Vyplnenie žiadosti o poskytnutie úveru je jednostranný právny úkon žalovaných, ktorý je potrebné považovať za návrh na uzavretie zmluvy. Následne žalobca dňa 21.08.2014 podpísal a vyplnil bod 3 formulárovej zmluvy. Návrh na uzavretie zmluvy (žiadosť uvedená v bode 2 formulároveho tlačiva) a prijatie návrhu (bod 3 formulároveho tlačiva) nie sú totožné. Žiadosť - návrh na uzavretie zmluvy neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výšku mesačnej splátky, výšku úrokovej sadzby, RPMN, priemernú RPMN, celkovú čiastku, ktorú spotrebiteľ musí vrátiť a dátum konečnej splatnosti úveru, ktoré sú uvedené v § 9 ods. 2 písm. f), g), i), j), k) zákona č. 129/2010 Z. z., preto spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nebol informovaný o všetkých podstatných informáciách, ktoré mohli ovplyvniť jeho rozhodnutie, či do tohto zmluvného vzťahu vstúpi alebo nie. Nakoľko návrh na uzavretie zmluvy uvedený v bode 2 formulárovej zmluvy (žiadosť) a prijatie návrhu bod 3 zmluvy nie sú totožné, preto nedošlo k akceptácii návrhu (žiadosti žalobcom) ale k novému návrhu, ktorý mali žalovaní písomne prijať alebo odmietnuť (§ 44 Občianskeho zákonníka), čo v konaní preukázané nebolo. Žalovaní následne ďalší písomný úkon, z ktorého by vyplynulo, že by takýto nový návrh žalovaní prijali, neurobili. Keďže návrh na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj jeho prijatie musia mať písomnú formu, ktorú vyžaduje zákon č. 129/2010 Z. z. v § 9 ods. 1 ako lex specialis, ale aj § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako lex generalis, pričom z dokazovania nevyplýva písomné prijatie návrhu (nového návrhu v bode 3 zmluvy) na uzavretie zmluvy so žalovanými, nedošlo ku stretu písomného návrhu na uzavretie zmluvy a k jeho písomnému prijatiu. Vzhľadom na absenciu dvoch vzájomne zhodných písomných prejavov zmluvných strán v podstatných náležitostiach (výšku mesačnej splátky, výšku úrokovej sadzby, RPMN, priemernú RPMN, celkovú čiastku, ktorú spotrebiteľ musí vrátiť, dátum konečnej splatnosti úveru), nebola dodržaná písomná forma zmluvy, úver sa preto považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Následkom nedodržania písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere teda je v súlade s §11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť takto poskytnutého úveru a nie absolútna neplatnosť zmluvy ako celku s následným bezdôvodným obohatením.

18. Z obsahu žaloby, písomných vyjadrení žalobcu, ako aj z obsahu listín predložených žalobcom, z aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.02.2021 vyplýva, že žalovaní úver v sume 30.000,- eur čerpali a na úhradu úveru zaplatili celkom 18.142,37 eur za obdobie od čerpania úveru až do rozhodnutia súdu (13.205,42 eur zaplatené do zosplatnenia úveru, 3.839,85 eur zaplatené po zosplatnení úveru a 1.097,10 eur zaplatené za obdobie od 11.03.2021 do 10.09.2021). Nakoľko v prejednávanej spore úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi 11.857,63 eur, ako rozdiel medzi finančnými prostriedkami, ktoré poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným v 1) a 2) rade a

finančnými prostriedkami vrátenými žalovanými právnenmu predchodcovi žalobcu a žalobcovi, celkovo v sume 18.142,37 eur.

19. K námietke žalovaných o skúmaní bonity žalovaných zo strany žalobcu pred uzavretím zmluvy súd uvádza, že vychádzajúc z obsahu listín predložených žalobcom na preukázanie skúmania bonity žalovaných, je možné konštatovať, že právny predchodca žalobcu riadne posúdil bonitu žalovaných a ich reálnu schopnosť uhradiť svoje záväzky v zmysle ustanovení § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

20. Žalovaní namietali aj rozdielnu veľkosť písma v zmluve v bode 3.1. v porovnaní s ostatnými časťami zmluva. V súvislosti s touto námietkou súd uvádza, že napriek tomu, že text zmluvy v bode 3. 1. je vyhotovený väčším písmom oproti ostatnej časti zmluvy, táto skutočnosť nespôsobuje nečitateľnosť textu zmluvy a preto nebránil spotrebiteľovi oboznámiť sa s obsahom zmluvy. Z týchto dôvodov tieto námietky žalovaných súd nepovažoval za dôvodné.

21. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. V zmysle § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Žalovaní sa s plnením dlhu dostali do omeškania, preto ich súd zaviazal k zaplateniu dlžnej sumy s úrokmi z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému v 1) rade, ktorému žaloba bola doručená dňa 26.04.2021. Žalovanej v 2) rade bola žaloba doručená skôr, dňa 19.04.2021. Žalovaní vo vzťahu k žalobcovi majú spoločný záväzok, sú povinní plniť spoločne a nerozdielne a preto k zaplateniu úrokov z omeškania súd zaviazal žalovaných odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému v 1) rade, ktorému žaloba bola doručená neskôr.

24. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom súd konanie o zaplatenie sumy 1.097,10 eur zastavil v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

25. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 CSP.

26. V zmysle ustanovenia § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. V zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

28. Podanou žalobou žalobca sa domáhal zaplatenia istiny 23.832,31 eur s príslušenstvom. Písomným podaním zo dňa 04.10.2021 žalobu čiastočne vzal späť o sumu 1.097,10 eur - istiny z dôvodu zaplatenia tejto sumy žalovanými v 1) a 2) rade v splátkach po 182,85 eur mesačne, za obdobie od 11.03.2021 do 10.09.2021. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 19.03.2021, splátka v sume 182,85 eur, zaplatená dňa 11.03.2021, bola zaplatená pred podaním žaloby na súd, teda v tejto časti žaloba nebola dôvodná a späťvzatie ohľadom tejto splátky predstavuje procesný neúspech žalobcu v konaní. Zo sumy 1.097,10 eur, ohľadom ktorej žalobca žalobu čiastočne vzal späť, suma 914,25 eur bola zaplatená po podaní žaloby na súd a po doručení žaloby žalovaným zo strany súdu. Žalovaní sumu 914,25 eur zaplatili za obdobie od 10.05.2021 do 10.09.2021.

Vzhľadom na to, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalovaní v 1) a 2) rade boli zaviazaní k zaplateniu 11.857,63 eur v prospech žalobcu a v prevyšujúcej časti, nad rámec súdom priznanej sumy a sumy ohľadom, ktorej konanie bolo zastavené na základe čiastočného späťvzatia

žaloby, súd žalobu zamietol. Žalobca teda bol úspešný v spore o zaplatenie sumy 12.771,88 eur, čo predstavuje 54 % zo žalovanej istiny 23.832,31 eur uvedenej v žalobe. Žalovaní boli úspešní v konaní v pomere k celku v rozsahu 46 %. Žalobca má právo na pomernú náhradu trov konania pozostávajúceho z rozdielu medzi úspechom žalobcu a žalovaných, teda má právo na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 8 % v pomere k celku.

29. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. § 355 a § 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.